

Úvodník

Keď som dostal ponuku napísať úvodník k týmto Farským listom, uvedomil som si veľkú zodpovednosť.

a väčšina z nás si už plní svoje pôstne predsavzatia. Napísanie textu do Farských listov teda nemôže byť len o prázdnych slovách. Navyše si uvedomujem, že síce ide o čas pokánia a obrátenia, no ja som tých obrátení v živote potreboval akosi veľa. Poučovať teda niekoho o správnom postení sa mi nepríde veľmi vhodné. Skúsím sa aspoň podeliť o moju skúsenosť, ktorá síce nie je prevratná, ale možno niekoho inšpiruje či pomôže. Nájdete ju ďalej na stránkach týchto Farských listov, lebo do úvodníku by sa nezmestila. Dúfam, že hoci som katechizmus nikdy neštudoval, moje poznanie, ako prežívať pôst, nebude príliš odlišné a nikoho nepohorším. A ak by náhodou áno, tak mi, prosím, odpustite. :-)

Verím, že vám čítanie týchto Farských listov, okrem noviniek ohľadom nášho diela, prinesie aj zopár užitočných podnetov, ako toto obdobie prežiť čo najplnohodnotnejšie.

Prajem nám teda požehnaný čas plný milosti, aby sme sa nechali v tomto pôstnom čase pretvoriť pomocou Božej milosti v lepších ľuďoch a priniesli tak veľa dobra svojej okoliu. Je to podstatná príprava na slávenie najväčších sviatkov v roku, ktoré tu budú čo nevidieť.

Pôstne plátno visí na zadnej strane kostola, na Trnávke žijeme heslom „ideme na hĺbину“

Váš Fedy

Corona vírus a oratko

Vzhľadom na situáciu na Slovensku, sa chceme i my správať zodpovedne a neprispieť k šíreniu tohto vírusu v našom prostredí. V duchu odporúčaní, ktoré sa na Slovensku zavádzajú prerušujeme všetku činnosť v oratku do odvolania. Budúci podnelok budeme opäť informovať, ako ďalej. Ďakujem za pochopenie. Prosím vás posuňte túto informáciu svojim stretkárom a všetkým, kto by to mal vedieť.

Vzťahuje sa to i na pripravované sústreďenie birmovancov (20.-22.3.), ktoré rušíme.

Ďakujem za trepezlivosť. Bombardovali ma už

k Panne Márii Pomocnici, a že sa nemajú čoho báť. Prajem nám kúsok z tejto kresťanskej dôvery, ktorá nech má navrch nad panikou a strachom. Prežívame niečo, čo nás zasiahlo. Ešte pred pár dňami, život plynul úplne klasicky. A teraz panika, všetko zatvárame. Uvedomil som si ako je ľahké zavrieť oratko zo dňa na deň. Mrzí ma, že som musel pristúpiť k tomuto kroku. A požívam nás všetkých neprežiť tento čas, ako dovolenku od don Bosca. Tam, kde každý z nás je, nech je kúsok oratka, a tak ho nezavrieme, ale možno ešte rozšírieme. Skúsme hodnotiť sami v sebe

správy a otázky na túto tému. Čakal som na vyjadrenie i vedúceho pastoraácie sdb na Slovensku a tieto opatrenia sa vzťahujú na všetky oratká v Bratislave. Aby som neposielal rôzne informácie.

Stano, salezián prajúci všetkým zdravie a imunitu nielen na tento vírus, ale i na iné ne-duhy

PS: Keď vypukol v Turíne za čias don Bosca mor, požiadal svojich mladých, aby mu išli pomôcť s chorými. Povzbudil k dôvere a modlitbe

naše pocity, ktoré budú sprevádzať tento týždeň bez oratka. Možno nám pomôže si ho viac vážiť, nech teda obnoví tento čas to, čím oratko pre každého z nás je. Ospravedlňujem sa, že som prerušil i moju osobnú pôstnu výzvu 40 dní kreativity. Dôvodom je, že sa necítim v pohode a tak nechcem siliť veci len preto, že som si to podujal. No myšlienka s ktorou som ju začínal sa stáva o to aktuálnejšia. Možno teraz nebudem mať takú možnosť vás komfortne stretnúť v oratku osobne, ale digitálny priestor sa stáva príležitosťou vám priblížiť. Tak od zajtra budem pokračovať.

Nebojte sa!

Toto je moje obľúbené heslo, ktoré nie raz zaznelo z úst nášho slovanského pápeža sv. Jána Pavla II. Aj v súčasnosti sme pod tlakom strachu.

Strachu, ktorý je možno zbytočne masírovaný katastrofickými správami z médií, strachu o najbližších... Je to pochopiteľný strach, lebo naozaj nevieme, čo budúcnosť prinesie; možno stratu blízkych, možno stratu ekonomických istôt. Mňa oslovila stránka, ktorá bola zdieľaná na facebooku: **Čo sa šíri ešte rýchlejšie ako koronavírus? Strach z koronavírusu!** Vo Francúzsku prišli na dobrú myšlienku, ako bojovať so strachom z koronavírusu, ktorý je pochopiteľný. Liek proti tomuto strachu je modlitba Žalmu 91.

Účinná látka: Božia milosť

Dávkovanie: najlepšie trikrát denne

Lekárneň: Božie slovo

Predpisuje lekár: Ježiš Kristus, BHČ (Bohočlovek)

Balenie obsahuje: 16 veršov – viď nižšie.

*Kto pod ochranou Najvyššieho prebýva
a v tóni Všemohúceho sa zdržiava,
povie Pánovi: „Ty si moje útočisko
a pevnosť moja; v tebe mám dôveru, Bože môj.“
Veď on sám ťa vyslobodí z osídel lovcov
a zo zhubného moru.
Svojimi krídlami ťa zaočloní
a uchýliš sa pod jeho perute.
Jeho pravda je štítom a pancierom,
nebudeš sa báť nočnej hrôzy,
ani šípu letiaceho vo dne,
ani moru, čo sa tmou zakráda,*

ani nákazy, čo pustoší na poludnie.

I keď po tvojom boku padnú tisíce

*a desaťtisíce po tvojej pravici,
teba nezasiahne.*

*Budeš sa môcť dívať vlastnými
očami*

*a uvidíš, ako sa odpláca hriešni-
kom.*

*Lebo tvojím útočišťom je Pán,
za ochrancu si si zvolil
Najvyššieho.*

*Nestihne ťa nijaké nešťastie
a k tvojmu stanu sa nepriblíži po-
hroma,*

*lebo svojim anjelom dá príkaz o
tebe,
aby ťa strážili na všetkých твоjich
cestách.*

Na rukách ťa budú nosiť,

aby si si neuderil nohu o kameň.

Budeš si kráčať po vretenici a po zmiji,

leva i draka rozšliapeš.

*Pretože sa ku mne pritúlil, vyslobodím ho,
ujmem sa ho, lebo pozná moje meno.*

Keď ku mne zavolá, ja ho vyslyším

a budem pri ňom v súžení,

zachránim ho i oslávim.

Obdarím ho dlhým životom

a ukážem mu svoju spásu.

Doma s deťmi, ktoré nechodia do školy, sme sa ju začali modliť za nás i za ostatných, aby sme si zachovali chladnú hlavu a správali sa zodpovedne. Manžel tiež deťom rozprával, že keď za čias Dona Bosca zúrila v Turíne epidémia cholery, ani jeden z jeho chlapcov neochorel. Don Bosco im sľúbil, že keď budú v milosti posväcujúcej a s dôverou sa budú modliť k Panne Márii, ona ich ochráni. Pritom chlapci pomáhali s chorými a neraz prišli do rizika nákazy. Obráťme sa teda aj my v rodinách s dôverou k našej Mamičke, a počas mesiaca marca aj k jej čistému ženíchovi – sv. Jozefovi s prosbou o ochranu celého národa. Zameňme strach za dôveru.

Mariana Máčajová

Pôst ako čas obrátenia k Bohu

Najlepšou školou je sám život a ten mi viackrát ukázal, že obrátenie potrebujem každý deň, niekedy dokonca aj niekoľkokrát za hodinu. Musím sa obrátiť vždy vtedy, keď sa vo mne prebudí moje ego či tvrdohlavosť. Tiež potrebujem „reset“, ak myslím viac na seba ako na druhých. Alebo keď mi záleží hlavne na tom, čo chcem ja a nie čo chce Boh. Hľadanie Božej vôle sa môže zdať príliš náročné a vzdialené našim schopnostiam, no častokrát ide v podstate iba o zrieknutie sa vlastného egoizmu a uprednostnenie skutočného dobra pred svojim „zdanlivým“ dobrom.

Najúčinnější cesta pokánia má pre mňa niekoľko fáz: od priznania si zlyhania, cez ľútosť, odovzdanie svojej slabosti a neschopnosti Bohu, úplné spoľahnutie sa na Boha, až po umožnenie Bohu pretvoriť moje vnútro. Každá z týchto fáz môže trvať rôzne dlho. Dôležité je pochopiť svoju obmedzenosť a neschopnosť držať celý život vo vlastných rukách. Na druhej strane, toto oslobodenie mi umožňuje lepšie sa spoliehať na Boha, mať väčšiu vieru, a tým aj odvahu púšťať sa do nových výziev. V našich slabostiach, ak ich správne uchopíme, vieme objaviť veľkú milosť. Pôst je čas, ktorý nám bol daný Cirkvou práve na upriamenie pozornosti na naše slabosti a závislosť na Bohu. Na toto som neprišiel len tak sám od seba, ale vychádzam aj zo Svätého písma:

A keď sa štyridsať dní a štyridsať nocí postil, napokon vyhladol. Tu pristúpil pokušiteľ a povedal mu: „Ak si Boží Syn, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby.“ Odvetil: „Napísané je: ‚Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.‘“

Ježiš mal veľkú moc a dokázal to mnohokrát. Vzkriesil mŕtveho, uzdravoval a vyhánal zlých duchov. Taktiež rozmnožil chleby pre hladných na púšti či na svadobnej hostine premenil vodu na víno. Išli za ním davy obdivovateľov, lebo učil ako ten, ktorého „slovo malo moc“. No keď ho diabol pokúšal, aby použil túto moc vo svoj prospech, rázne odmietol. Upozornil ho, že aj on, hoci je Boží Syn, je úplne závislý od Boha. Diabol tak odišiel nevypočutý. Veľakrát sa snažíme v pôste zbaviť svojich závislostí, a keď nám to nejde, upadáme do výčitiek. Možno by bolo lepšie, keby

sme sa, paradoxne, zamerali na vybudovanie novej závislosti, a to závislosti na Bohu. Potvrdilo sa mi, že najúčinnjším nástrojom v boji s vlastnými nedokonalosťami je ich úplné odovzdanie Bohu.

Vnímam, že pôst často zvykneme brať aj ako diétu. Zriekame sa síce niečoho, ale chýba tomu hlbší cieľ. Ja pôst vnímam hlavne ako obdobie zrieknutia sa niečoho pre niečo. Snažím sa nasmerovať svoju pozornosť na Boha a na blížnych. Často sa totiž stávalo, že som mal predsavzatie zamerané akoby na seba a na môj výkon. Zrieknutie sa sladkostí, mäsa, alkoholu, cigariet, sociálnych sietí či akejkoľvek inej neresti má samo o sebe veľký význam, no môže ho mať ešte omnoho väčší, ak obeť, ktorú prinášame, nás privádza k lepšiemu spoznávaniu Boha a prežívaniu života pre druhých. Nie že by samotný cieľ, napr. nejest' sladké, bol málo náročný alebo nedostačujúci. Ale až vtedy to naberá aj duchovný význam, keď naša motivácia nesmeruje na nás. Nasmerovanie „k druhým“ ma z vlastnej skúsenosti uschopňovalo na veci, ktoré by som inak nezvládol.

Na záver filozofovania pár praktických rád, ako ten pôst prežiť. náš salezián Stano ako jednu z myšlienok pôstu stanovil „ubrať z niečoho, aby som mal čas na iné“. Jeho vtipné videá na Instagrame odporúčam sledovať, lebo okrem pobavenia prinášajú do tohto obdobia veľmi dobré podnety na denné predsavzatia. Ak by vám tento digitálny svet nič nehovoril, skúsím pridať aj pár odľahčených rád, ktorými sa v pôste riadim ja:

1. Kresťanský pôst nie je diéta. Ak má niekto na váhe 50 kg a pritom výšku viac ako 150 cm, možno budú pre neho lepšie spôsoby pôstu ako 40 dní nejest' sladkosti.

2. Počas pôstu nemáme byť smutní, ale radostní. Cieľom pôstu totiž nie je šíriť depresiu, ale priniesť do srdca kúsok Božieho kráľovstva.

3. Hudba nie je zakázaná, ale ticho je povinné. Boh totiž hovorí v tichu. ☺

4. Pôst nie je len o odriekaní, ale aj o modlitbe a almužne (teda dobrých skutkoch). Stavajme ho na všetkých troch pilieroch. Ukážeme tak aj druhým, že pôst je vlastne super.

5. Tento čas je o budovaní vzťahu s Bohom a so sebou samým. Nie je o prekonávaní nejakých mýt. Radšej teda nedodržať predsavzatie ako spyšnieť.

6. Pôst bol stvorený pre človeka, nie človek pre pôst. Ak máme objektívne dôvody, pre ktoré sa nemôžeme postiť, výčitky nie sú na mieste. Teda, ak pod objektívnym dôvodom nemyslíme lenivosť.

7. Je dobré byť na seba prísny, lebo bez seba-zaprenia aj radosť stratí svoje čaro.

Ak by vám tieto rady nesedeli, nevadí. Nikto z nás nemá patent na rozum a ja tiež nie. Ak by však niekoho inšpirovali alebo aspoň pobavili ☺, tak splnili svoj účel. Požehnaný pôst všetkým. +

Váš Fedy

Experiment Priateľstvo

Pri príležitosti sviatku nášho Patróna, Dona Bosca, malo na Trnávke 26. Januára 2020 premiéru ďalšie divadlo – Experiment Priateľstvo. Tentoraz sa príbeh odohráva v dnešnom modernom svete, ale je inšpirovaný časom overenými radami Dona Bosca. Všetko sa to začína v škole, kde žiaci dostanú úlohu vytvoriť experiment na hodinu fyziky. Partia žiakov v triede osloví tichšieho spolužiaka Maťa, ktorému fyzika ide, aby si tak zabezpečili dobré známky z projektu. Maťo vie, čo majú za lubom jeho spolužiaci, ale teší sa, že sa s ním rozprávajú, a tak súhlasí. Ako spoločne pracujú na experimente v dielni Don Bosca, postupne sa medzi nimi vytvára skutočné priateľstvo, hoci si to ešte sami neuvedomujú. Žiadny príbeh sa ale nezaobíde bez trochy napätia a aspoň menšej zápletky. Na záver sa ale všetko rozuzlí, hoci postavy sa musia konfrontovať so svojimi úmyslami, byť k sebe úprimné a nájsť v sebe odvahu navzájom si odpustiť.

Myšlienka Dona Bosca, ktorú sme chceli odovzdať divákovi aj hercom, znela takto: Vždy budeš dvíhať svojich kamarátov láskavým napomínaním a povzbudzovať ich k dobru slovami, no ešte viac dobrým príkladom.

Divadelná hra uzrela pódiové svetlá až koncom januára, ale celá príprava začala už dávno predtým. Ešte koncom leta sa začali formovať prvé vety príbehu a v novembri sme sa už stretli so všetkými hercami a tanečníkmi, nadšenými a odhodlanými vyhrnúť si rukávy a pustiť sa do nacvičovania. Neúnavne sme skúšali každú noc až do premiéry. Hudba, tanec, rekvizity, pohyby na javisku, texty, výslovnosť, nápady,

zmeny v scenári a tiež chutné občerstvenie, ktoré pre deti zabezpečili rodičia, tvorili naše nedeľné popoludnia. A tak sa postupne priblížil deň premiéry. Okrem dvoch premiér a derniéry sme odohrali ešte aj niekoľko repríz. Pre veľký záujem škôl sme dokonca jedno predstavenie pridal. Pozitívne ohlasy nás povzbudili do ďalších predstavení.

Neviem všetko to, čo sme spoločne prežili, zhrnúť do jedného článku, či to vyjadriť slovami. Ale priala by som si, aby všetci vedeli, akou úžasnou skúsenosťou bolo spolupracovať na tomto divadelnom experimente. Každú noc ma uchvátilo s akou radosťou sme sa schádzali na nácvičkoch, ako neúnavne decká pracovali a akej nekonečnej trpezlivosti a podpory sa nám dostalo od našich Saleziánov.

Vymyslený príbeh, ktorý sme si prečítali v scenári sa priamo pred našimi očami menil na realitu, ktorú sme prežívali. Spoločne sme pracovali na projekte, veľkom experimente a ani sme si možno hneď neuvedomili, aké priateľské puto sa medzi nami za ten čas vytvorilo. Vidíme to aj teraz, keď sa stretneme náhodne v oratku a z neznámych tvári sa stali kamaráti. Veľmi nás teší, že myšlienka z divadla si našla miesto aj v našich srdciach. Veríme, že aj v tých vašich.

Veronika Kušnírová

PÔSTNE PLÁTNO

Človek by neveril, aké dokáže byť inšpirujúce, v našom pôstnom čísle sa stretli až tri články, a keďže každý je tak trochu z iného pohľadu, rozhodli sme sa uverejniť všetky. Každý z nich je obohatením a v konečnom dôsledku, každý z nás si spraví vlastný názor.

Pôst s pôstnym plátnom aj Božím slovom

Začiatok roka sa u nás, vo farnosti na Trnávke, okrem osláv saleziánskych svätcov popretkával aj s chystaním pôstneho plátna pod vedením známej slovenskej výtvarníčky Doroty Sadovskej. V minulých Farských listoch ste mohli zachytiť vyhlásenú zbierku na biele textilie akéhokoľvek druhu vrátane kusov oblečenia.

Chceme sa poďakovať všetkým ochotným ľuďom, ktorí nám darovali do kartónových krabíc pred farskou kanceláriou svoje biele textilie a oblečenie. Našli sa medzi nimi svadobné šaty, pracovné košele, detská perinka, kňazské košele, šiltovky či sukne. Od polovice januára do začiatku februára sme za pomoci ochotného a obetavého tímu mamičiek a slečien zošivali jednotlivé kusy plátien, na ktoré sa po jednom našivali rôzne kusy oblečenia. Sám som bol prekvapený s akou veľkorysťou sa dokázali ľudia pustiť do tohto participatívneho diela. Za túto prácu všetkým viditeľným i neviditeľným pomocníkom veľká vďaka!

Radi by sme v krátkosti predstavili ideu tohtoročného pôstneho plátna. Ako zaznievalo už počas minuloročného pôstneho obdobia, tradícia pôstnych plátien siaha až do stredoveku, kde

sa v kresťanských chrámoch počas pôstneho obdobia zahalovala významná časť presbytéria či oltára. V súčasnosti zažívame, hlavne v zahraničí, renesanciu praxe akcentujúcej čiastočný pôst očí od pôvodnej výzdoby. Minulý rok 2019 v kostole na Trnávke bola po prvýkrát nainštalovaná dočasná intervencia Pôstneho plátna od mladej autorky Kláry Štefanovičovej.

Tohtoročná umelecká intervencia Doroty Sadovskej je silne participatívnym a komunitným dielom. Autorka s pomocou našich farníkov a ich priateľov vytvorila z prinesených vecí celkom novú apsidu - nový priestor, v ktorom sa tieto rôznorodé veci od rozličných ľudí spájajú do celku. Každý jednotlivý predmet pripomína konkrétneho človeka, ktorému kedysi patril. Tak sa navzájom stretávajú svadobné šaty s teplákmí, sviatočnou košelou, albou a detským tričkom, ponožkou alebo šiltovkou. Táto dočasná inštalácia s podtitulom BYŤ BLÍZKO je veľmi osobným až intímny reliéfom. Obyčajné a ľudské je zástupnou formou symbolicky blízko toho najdôležitejšieho v chráme a zároveň aj blízko pri sebe. Pretože prepojením a záujmom jeden o druhého sa tvorí každé spoločenstvo.

Vďaka dobrodincom sa nám tiež podarilo zohnať veľké 7 metrové lešenie, ktoré nás dostalo až horek trámom k stropu. Pôstne plátno je tak na svojom mieste a bude s nami počas celého pôstneho obdobia 2020. Pôstne plátno môžete zaujímavosť precítiť aj každú stredu pri čítaní Svätého písma. Každú stredu po večernej svätej omši pozývame všetkých na kontinuálne čítanie pri príležitosti Roka Božieho slova.

Michal Žák

Zamyslenie nad pôstnym plátom 2020

Výtvarné umenie nás môže v mnohom inšpirovať. Niekedy má jednoducho len estetickú funkciu, inokedy skrýva v sebe vnútorné poslanstvo. V tom druhom prípade výtvarník využíva

A druhý bol úryvok z knihy Zjavenia sv. apoštola Jána:

„Potom som videl; a hľa, veľký zástup, ktorý nik nemohol spočítať, zo všetkých národov, kmeňov, plemien a jazykov. Stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení do bieleho rúcha, v rukách mali palmy a mohutným hlasom volali: „Spása nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi!“

I prehovoril jeden zo starcov a povedal mi: „Kto sú títo oblečení do bieleho rúcha a odkiaľ prišli?“

Povedal som mu: „Pán môj, ty to vieš.“

A on mi povedal: „To sú tí, čo prichádzajú z veľkého súženia: **oprali si rúcha a zbielili ich v Baránkovej krvi.**“

aj moment prekvapenia a v prvej chvíli niekedy až pobúrenia. Ale cieľom týchto výtvarných diel nie je iba estetický zážitok, ale majú nás priviesť k hlbšiemu zamysleniu.

Tak je to aj v prípade tohoročného pôstneho plátna. Aj ja, ako iste viacerí, som bola zarazená pri pohľade na použité materiály a napadla ma myšlienka, či je takéto dielo vhodné umiestniť do presbytéria. Ale potom som si povedala, že by som nemala zostať len pri prvom dojme, ale tiež by som sa mala pokúsiť „zájsť na hĺbinu“.

A tak som začala mlčky pozorovať biele plátno a biele šaty na ňom. Zvláštne – po chvíli sa mi v mysli vynorili slová Písma.

Prvý bol verš z 51. žalmu:

„Pokrop ma yzopom a zasa budem čistý, umy ma a budem belší ako sneh.“

Tento kajúci žalm napísal kráľ Dávid po hriechu s Betsabe, keď k nemu prišiel prorok Nátan. Je to krásny žalm, plný ľútosti a túžby po odpustení a tak dobre sa hodí k tomuto pôstnemu času.

Nech krv a voda z prebodnutého Spasiteľovho boku očistí aj naše srdcia, aby sme mohli, oblečení do bieleho rúcha, obnoviť svoje krstné sľuby počas Veľkonočnej vigílie.

Erika Řežuchová

Zaostrené na „Pôstne plátno“

(z pohľadu veriaceho historika umenia)

Okolnosti jeho vzniku sú všeobecne známe, takže sa sústredím na samotné dielo a jeho pôsobenie.

Dielo a jeho idea. Na veľkorozmernej ploche, ktorá vznikla zošitím väčšieho množstva plachiet a obrusov sú poprišívané rôzne kusy odevov. Výtvarníčka si zvolila objekty darované na tento účel priamo farníkmi, čím skombinovala prvok ready made s personálnou väzbou, teda každý kus sa stáva akoby zástupným objektom niektorého z farníkov (veriacich), na druhej strane v súhrne celku evokuje skupinu farníkov. Túto ideu potvrdzuje aj komentár k dielu (v úvodnom slove 26. februára, resp. v sprievodnom letáku): ide o „Site-specific umeleckú intervenciu“ s titulom *Byť blízko: Pôstne plátno 2020*. (Na vysvetlenie, site-specific art, teda umenie vytvorené pre konkrétne miesto sa objavuje od 70. rokov 20. storočia.)

Avšak tým, že jednotlivé kusy plátna sú tu prezentované typovo nie vo vzájomnej väzbe,

teda bezdotykovo, akoby tu bol každý sám za seba, bez vzájomnej spojitosti a blízkosti, ostáva aj táto myšlienka v podstate nevypovedaná a odkázaná na našu predstavu ako by to malo byť.

Myším si, že dielu by prospelo potlačenie tejto výkladovej „objektovosti“, teda stlmenie optického účinku jednotlivých predmetov. Dalo sa to dosiahnuť napr. tým, že by jednotlivé kusy výtvarníčka zopäla k sebe a týmto scelením, prekryvaním a podobne, by z nich vytvorila akúsi štruktúru, ktorá by bola opticky neutrálnejšia, menej čitateľná, zároveň vo svojej abstraktnosti zaujímavejšia. Navyše by tento prístup oveľa lepšie vyjadril myšlienku spoločenstva ako okolo oltára stmelenej skupiny veriacich.

Idea blízkosti, resp. spoločenstva sa dá vyjadriť aj iným spôsobom, napr. letristicky, teda s použitím písomných odkazov – modlitieb, prosieb, poďakovaní, rozjímaní atď. – prinajmenej rovnako osobných, ktoré však môžu opticky pôsobiť menej invazívne. Alebo napr. pomocou

kompozície komprimovanej z fotografií farníkov, ktoré by boli (ak vôbec) viditeľné len zblízka a pri pohľade z väčšej vzdialenosti by pôsobili len ako zaujímavá a v podstate nečitateľná štruktúra.

Dielo a jeho funkcia. Vyslovené výhrady ešte

viac vystúpia, zároveň však nájdu oporu vo vyznení, čo to pôstne plátno vlastne je. Najmä, ak si uvedomíme, že výtvarné dielo nepôsobí len formou či ideou, ale aj svojou funkcionalitou. Pôstne plátna vznikali predovšetkým v nemecky hovoriacom priestore v 13. – 15. storočí ako špecifický doplnok pôstneho obdobia. V nemčine bývali nazývané Fastentuch, ale aj Hungertuch, teda hladné plátno, latinsky velum quadragesimale, čo by sme mohli preložiť ako 40-dňové

oveľa dôslednejšie a viesť ich k pokániu ako predpokladu vnútorného obrátenia – metanoia. Túto sústredenosť na to podstatné, na to, o čom pôst je a k čomu má smerovať, považujem pri otázke pôstneho plátna za kľúčovú.

A to aj napriek námietke, že nežijeme v stredoveku a že dnes vznikajú iné, moderné, pôstne plátna (pozrite si internet), primerané dobe. Súhlasím, čo sa týka formy – ako sme to napokon videli minulý rok. V tomto prípade však – napriek sympatickej ambícii vyjadriť blízkosť veriacich pri Ježišovi (to má byť napokon celý rok, hoci osobitne sa táto myšlienka hodí skôr napr. na deň farnosti) – formálna stránka diela ide vo svojej „optickej vyzývavosti“ proti duchu pôstu. Pôst ako stíšenie sa, potlačenie seba, v prospech sústredenia sa na to podstatné, na to čo nám ponúka sám Pán Ježiš. Pôst by mal predstavovať milostivý čas, kedy môžeme duchovne porásť. Ak nám tento čas pri slávení sv. omše či modlitbe v kosto-

le narúša obzeranie si prezentovanej konfekcie rôzneho druhu – od liturgického odevu až po spodnú bielizeň(!) – ťažko nám môže priniesť duchovný úžitok. (K dielu určenému pre sakrálny priestor patrí nevyhnutne aj istá primeranosť. V prípade, že autor nie je praktizujúci kresťan je na objednávateľovi, resp. kurátorovi, aby ho v tomto náležite usmernil.) Táto hrozba platí ešte viac pre tzv. nedelňých farníkov, a preto v konečnom dôsledku takéto „pôstne plátno“, nech by aj išlo o akokoľvek hodnotné umelecké dielo, robí napokon pre dané spoločenstvo medvediu službu.

Niektoré dosahovali úctyhodné rozmery a ich prvoradou úlohou bolo podporiť ducha prežívaného obdobia. Ako? Predovšetkým zakrývali mohutné gotické retábulové oltáre s ich bohatou sochárskou i maliarskou výzdobou, vo vrcholnej gotike posilňovanou ešte množstvom zlátenej. Dôležitá bola tiež ich obsahová náplň: témou zobrazenia (abstraktné pôstne plátno a vôbec abstraktné umenie bolo ešte niekoľko storočí v nedohľadne) bolo Ježišovo umučenie, teda pašie. Aj formálna stránka ich stvárnenia bývala (hoci nie vždy) „pôstna“ – niektoré boli vytvorené v tzv. monochromatickej farebnosti, napr. v sivých odtieňoch, alebo aspoň v tlmej farebnosti. Odkazovali tak na udalosti svätého trojdnia, ku ktorému pôst smeruje. Pozornosť upriamovali na veľkosť a zmysel Ježišovej obete, ktorou nás s láskou vykúpil, zároveň rozjímanie nad jeho bolesťami mohlo pôsobiť podnetne aj na ľudí, ktorí vtedy telesný pôst prežívali ešte

le narúša obzeranie si prezentovanej konfekcie rôzneho druhu – od liturgického odevu až po spodnú bielizeň(!) – ťažko nám môže priniesť duchovný úžitok. (K dielu určenému pre sakrálny priestor patrí nevyhnutne aj istá primeranosť. V prípade, že autor nie je praktizujúci kresťan je na objednávateľovi, resp. kurátorovi, aby ho v tomto náležite usmernil.) Táto hrozba platí ešte viac pre tzv. nedelňých farníkov, a preto v konečnom dôsledku takéto „pôstne plátno“, nech by aj išlo o akokoľvek hodnotné umelecké dielo, robí napokon pre dané spoločenstvo medvediu službu.

Ok teda patríte k tým, ktorých pozeranie na toto dielo vyrušuje, je to prirodzené a, v tomto zmysle, úplne v poriadku. V poriadku však vonkoncom nie je, keď to označujeme ako pôstne plátno. Preto tie úvodzky.

Martin Čičo

Obnovme tradíciu spoločných pobožností!

Milí farníci!

Dnes by som sa chcela s Vami podeliť s myšlienkami o „návštevnosti“ nášho kostola. Možno to trochu súvisí s tým, čo pokladáme za „tradičnú“ a čo za „osobnú“ vieru. V posledných desaťročiach sa veľa hovorilo a písalo o tom, aby sa naša viera neprejavovala len tak, že chodíme v nedeľu do kostola, prípadne sa zúčastňujeme nejakých pobožností, ale aby sa prakticky prejavovala v živote. Zakladali sa teda rôzne stretká, malé skupiny, kde by sa ľudia spolu modlili a zdieľali svoju vieru s inými. Samozrejme, je to veľmi správne a súhlasím s tým. Ale myslím si, že by bola chyba,

sa stretne všetci, a nebudeme sa pritom rozdeľovať na „mladých“ a „starých“. Veď farnosť to sme my všetci a pri spoločnej modlitbe môžeme pocítiť silu spoločenstva. Kedysi som sa často cítila sama, hoci v kostole bolo veľa ľudí. Ale raz ma napadlo: Čo myslíš, prečo sú tu všetci títo ľudia? Predsa pre to isté, prečo si tu aj Ty! Keď som si to uvedomila, začala som vnímať farnosť ako skutočnú duchovnú rodinu, ktorú spája tá istá viera a ten istý krst. Keď budeme s týmto vedomím pozeráť na ľudí okolo seba, získame na spoločnú bohoslužbu celkom nový pohľad, ktorý dáva silu a dôveru.

keby sme na druhej strane pokladali návštevu kostola len za akýsi formalizmus. Možno máme pocit (aj často aj oprávnený), že takéto spoločenstvo je príliš anonymné a neposkytuje príležitosť na budovanie vzťahov. Ale práve spoločná účasť na bohoslužbe a pobožnostiach je prejavom našej spoločnej viery a viery celej farnosti. Účasť na sv. omši cez týždeň je, samozrejme, náročná (zvlášť pre deti), ale chcela by som Vás povzbudiť k účasti na „príležitostných“ pobožnostiach, ako sú napr. májové litánie, októbrový ruženec, či krížová cesta. Vždy mi je smutno, keď pri týchto pobožnostiach vidím, ako lavice zívajú prázdnotou. Prítom som presvedčená, že aj Vy sa mnohí modlíte v rodinách. Pobožnosti sú však výbornou príležitosťou, aby aj deti zažili, že sa nemodlí len „ich rodina“. Páči sa mi predstava, že v kostole

My, ako rodičia a starí rodičia, musíme aj naše deti privádzať do kostola (čo sa v mladosti naučíš...), hoci viem, že to nie je vždy jednoduché. Často to závisí od povahy každého dieťaťa, ale aj od našej iniciatívy. Musíme zapojiť svoju fantáziu a snažiť sa nájsť zaujímavý spôsob, ktorý ich priťahne. Minulý rok ma napadlo, že usporiadam v našej rodine súťaž v účasti na októbrovom ruženci a bola som sama veľmi milo prekvapená, ako sa naši chlapi usilovali zbierať body. Tak si myslím, že by sme sa navzájom veľmi povzbudili, keby sme sa na spoločnú modlitbu stretli v kostole. Veď ako raz povedal pán farár „je to náš spoločný dom“.

Erika Řežuchová

MC Margarétka

Milí priatelia materského centra Margarétka.

Velmi si ceníme Vašu podporu, ktorú dostávame; nielen finančnú, ale najmä tú slovnú.☺ Tešíme sa, že sa naše malé centrum, nielen pre mamičky, rozvíja, dokonca by som povedala, dospieva. Začali sme s malými prostriedkami, ale zato s veľkou chuťou vytvoriť prostredie, kde môžeme tráviť čas spolu s našimi deťmi. Teraz máme krásne centrum plné mamičiek, oteckov a ich detí, doobeda, poobede, ale aj večer.

Ráno začíname aktivitami pre najmenšie deti, ktoré ešte nechodia do škôlky. Tančeka v utorok doobeda si zachovávajú svoju tradíciu a mamičky oceňujú tento krúžok už niekoľko rokov. Pôvodne sme tancovali v priestoroch zasaďačky, stretávalo sa zopár známych mamičiek z kostola. Teraz tento krúžok navštevuje aj veľa mám mimo nášho saleziánskeho prostredia, čo nás teší. Okrem toho ponúkame dielničky vo štvrtok a tri dni v týždni otvorenú herničku s množstvom nových hračiek, ktoré ste nám možno aj Vy darovali, za čo Vám ďakujeme.

Poobede prichádzajú deti škôlarského až školského veku na rôzne krúžky, či už pohybové (tanečná, gymnastika, atletika), alebo na maľovanie či keramiky alebo rodičia s malými detičkami len tak trávia v herničke čas, kým sú väčšie deti na futbale či inom krúžku. Večer sa stretávajú mamičky na cvičeniach či modlitbách.

Okrem pravidelných aktivít sa snažíme deťom priniesť aj divadielka, pre maminy máme prednášky na rôzne témy, voláme si vizážistku, organizujeme SWAP, či výmenné burzy oblečenia. Z akcií saleziánskeho diela sme si vzali za svoje Mikuláša, Deň rodiny a Deň detí.

V apríli oslávim už tretie narodeniny nášho centra a veríme, že sa prídete pozrieť a zabaviť, lebo máme pozvaného úžasného hosťa, ktorý zabaví nielen deti.

Všetky tieto aktivity môžeme organizovať nielen vďaka Vaším príspevkom, ale aj vďaka pomoci našich mamičiek dobrovoľníčok, ktoré nám pomáhajú so službami na recepcii, prípadne pri organizovaní väčších akcií. Ak máte chuť a čas, neváhajte, priložte ruku k dielu a prihláste sa, pomoc sa nám vždy zide.

A na záver mi dovoľte poďakovať mojim drahým „kolegyniam“ z občianskeho združenia Deti mamy Margity, ktoré zastrešuje chod materského centra, za ich lásku, ktorú venujú tomuto dieľu, za ich čas, ktorý v ňom trávia a za všetky nápady, ktoré naše centrum posúvajú ďalej. Ďakujem Vám, dievčatá! ☺

Za MC Margarétka Katka Šoltésová

OTVÁRACIE HODINY MC MARGARÉTKA

HERNIČKA: utorok 9:00-11:30, streda 9:00-11:30, štvrtok 9:00-12:00
(ak je mamaomša, otvárame o 10:45)

KRÚŽKY: podľa rozvrhu

TERMÍNY MAMAOMŠÍ: 19.3., 2.4., 16.4., 30.4., 14.5., 28.5., 11.6., 25.6. vždy o 10.00 hod.

AKCIE:

- 20.3. – Mama Relax – doobedie s masérkou
- 25.4. - Narodeniny MC Margarétka
- 5.5. - Filiálna terapia - prednáška Mgr. Reichelová
- 15.5. Deň rodiny - animovaná večerná omša

Farské oznamy:

Krížové cesty v kostole

každý piatok a nedeľu o 17.15 hod.

(okrem 29.3.2020)

Mama omše v kostole

budú **19.3., 2.4., 16.4., 30.4., 14.5., 28.5.**

vždy o **10.00 hod.**

Krížová cesta v Marianke

bude **29. 3. 2020 o 14.00 hod.**

Duchovná obnova pre rodiny, ale aj pre všetkých dospelých a mládež

bude **4. 4. 2020 o 9.00 hod.** v kostole.

Spoločné vyslúženie sviatosti pomazania chorých v kostole

bude **v sobotu 4. 4. 2020** v rámci rannej svätej omše **o 6.30 hod.**

Predveľkonočné spovedanie bude vo veľkom týždni

6. až 8. 4. 2020 (pondelok až streda)
od 16.00 do 20.00 hod.

Rozpis svätých omší a obradov počas Veľkonočného trojdnia:

Zelený štvrtok (9. 4. 2020)

Ráno svätá omša nebude!

Večerné sv. omše na pamiatku Pánovej večere
budú **o 16.00 a 18.00 hod.**

Po nich bude možnosť adorácie do 21. hod.

Veľký piatok (10. 4. 2020)

O 8.00 hod. budú Ranné chvály a po nich pobožnosť Krížovej cesty.

Obrady Veľkého piatku budú **o 16.00 a 18.00 hod.**

Po nich bude možnosť poklony Oltárnej sviatosti pri „Božom hrobe“ po celú noc.

Biela sobota (11. 4. 2020)

O 8.00 hod. budú v kostole Ranné chvály a posvätné čítanie.

Po nich bude možnosť poklony Oltárnej sviatosti

pri „Božom hrobe“ po celý deň.

Obrady veľkonočnej vigílie začnú **o 20.00 hod.**

Veľkonočná nedeľa (12. 4. 2020)

Sväté omše budú ako v nedeľu **o 6.45, 8.00, 9.30, 11.00 a 18.00 hod.**

Veľkonočný pondelok (13. 4. 2020)

Sväté omše budú **o 6.45 a 8.00 hod.**

Deň mužov

Srdečne pozývame všetkých mužov spoločne stretnutie v sobotu **18. 4. 2020.**

Nedeľa Božieho milosrdenstva, 19. 4. 2020

Popoludní **o 15.00 hod.** bude v kostole pobožnosť Božieho milosrdenstva.

Zapisovanie úmyslov svätých omší na máj a jún 2020

bude **v utorok 21. apríla 2020 od 15.30 hod.**

Farská káva

bude v nedeľu **26. 4. a 17. 5. 2020.**

Prvé sv. prijímanie vo farnosti:

Slávnosť prvého sv. prijímania detí bude v našej farnosti v nedeľu **24. 5. a 31. 5. 2020.**

Duchovná obnova pre rodiny, ale aj pre všetkých dospelých

bude **6. 6. 2020 o 9.00 hod.** v zasadačke pod kostolom.

Deň farnosti

Slávnosť bude dňa **7. 6. 2020.** Začneme ho sláviť sv. omšou na nádvorí **o 11.00 hod.** a po nej vás pozývame na „farský guláš“, farské spoločenstvo.